

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 50/21
U Luxembourg 25. ožujka 2021.

Presude u predmetima C-152/19 P i C-165/19 P
Deutsche Telekom AG i Slovak Telekom a.s.

Sud odbija žalbe društava Slovak Telekom i Deutsche Telekom protiv presuda Općeg suda u vezi s protutržišnim praksama na slovačkom tržištu telekomunikacija

Novčana kazna od 38 061 963 eura, za koju su solidarno odgovorna ta dva društva i ona u iznosu od 19 030 981 euro, za koju je odgovorno samo društvo Deutsche Telekom, ostaju stoga nepromijenjene

Društvo Slovak Telekom a.s. (u daljnjem tekstu: društvo ST) dugogodišnji je telekomunikacijski operator u Slovačkoj koji nudi širokopojasne usluge putem svojih nepokretnih bakrenih mreža i optičkih vlakana. Mreže društva ST uključuju također i „lokalnu petlju“, odnosno fizičke veze koje povezuju, s jedne strane, telefonsku utičnicu pretplatnika i, s druge strane, glavni razdjelnik nepokretne telefonske mreže.

Na temelju analize svojeg nacionalnog tržišta slovačko regulatorno tijelo za telekomunikacije 8. ožujka 2005. donijelo je odluku kojom je odredilo društvo ST kao operatora sa značajnom tržišnom snagom na veleprodajnom tržištu za izdvojeni pristup lokalnoj petlji. Slijedom toga, na temelju regulatornog okvira Unije¹ društvo ST bilo je obvezno alternativnim operatorima odobriti pristup lokalnoj petlji čiji je ono vlasnik i tako omogućiti novim sudionicima korištenje te infrastrukture za nuđenje vlastitih usluga krajnjim korisnicima.

Komisija je 15. listopada 2014. donijela odluku kojom je kaznila društvo ST i njegovo društvo majku, Deutsche Telekom AG (u daljnjem tekstu: društvo DT), zbog zloporabe njihova vladajućeg položaja na slovačkom tržištu širokopojasnih internetskih usluga ograničavanjem pristupa alternativnim operatorima njihovoj lokalnoj petlji od 2005. do 2010. godine (u daljnjem tekstu: sporna odluka). Konkretnije, Komisija je društvima ST i DT prigovorila da su povrijedila članak 102. UFEU-a utvrđujući nepoštena pravila i uvjete u svojoj referentnoj ponudi za izdvajanje lokalne petlje i primjenjujući nepoštene cijene kojima se jednako učinkovitom operatoru ne omogućuje da bez gubitaka ponudi maloprodajne usluge koje nudi društvo ST. Zbog toga je Komisija izrekla novčanu kaznu od 38 838 000 eura društvima ST i DT solidarno te novčanu kaznu od 31 070 000 eura društvu DT.

Opći sud Europske unije presudama od 13. prosinca 2018., Deutsche Telekom/Komisija i Slovak Telekom/Komisija², djelomično je poništio spornu odluku i utvrdio iznos novčane kazne za koju su solidarno odgovorna društva ST i DT na 38 061 963 eura, a iznos novčane kazne za koju je odgovorno samo potonje na 19 030 981 euro.

Sud je odbio žalbe koje su podnijela društva ST i DT te je, u tom kontekstu, pojasnio doseg svoje presude Bronner³ u vezi s kvalifikacijom kao zloporabe, u smislu članka 102. UFEU-a, odbijanja pristupa infrastrukturi čiji je vlasnik poduzetnik u vladajućem položaju. U toj je presudi

¹ Riječ je osobito o Uredbi (EZ) br. 2887/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o izdvajanju pristupa lokalnoj petlji (SL 2000., L 336, str. 4.) i Direktive 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva) (SL 2002., L 108, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 25.).

² Presude Općeg suda od 13. prosinca 2018., Deutsche Telekom/Komisija, [T-827/14](#), i Slovak Telekom/Komisija, [T-851/14](#); vidjeti također priopćenje za medije br. [196/18](#).

³ Presuda Suda od 26. studenoga 1998., Bronner, [C-7/97](#); vidjeti također priopćenje za medije br. [72/98](#).

Sud utvrdio viši prag za utvrđenje da je praksa odbijanja stavljanja na raspolaganje konkurentskim poduzetnicima infrastrukture čiji je vlasnik poduzetnik u vladajućem položaju zlorabna.

Ocjena Suda

Najprije, Sud ističe da svaki poduzetnik, iako je poduzetnik u vladajućem položaju, u načelu ima pravo odbiti sklapanje ugovora i koristiti infrastrukturu koju je razvio za vlastite potrebe. Nalaganje obveze poduzetniku u vladajućem položaju da s konkurentom sklopi ugovor kojim će mu omogućiti pristup svojoj infrastrukturi, a zbog toga što je zlorabno odbio sklopiti ugovor, stoga je obveza kojom se osobito ugrožava sloboda ugovaranja i pravo vlasništva poduzetnika u vladajućem položaju. Kada dakle poduzetnik u vladajućem položaju odbije dati pristup svojoj infrastrukturi, odluka kojom se tog poduzetnika obvezuje da odobri taj pristup svojim konkurentima može se opravdati, u smislu politike tržišnog natjecanja, samo ako poduzetnik u vladajućem položaju ima stvarnu veliku moć na tržištu o kojem je riječ.

Nadalje, Sud pojašnjava da primjena uvjeta koje je Sud naveo u presudi Bronner, a osobito trećeg uvjeta, omogućuje utvrđivanje raspolaže li poduzetnik u vladajućem položaju takvom velikom moći zahvaljujući svojoj infrastrukturi. U skladu s tom presudom, poduzetnika u vladajućem položaju može se obvezati da odobri pristup infrastrukturi koju je razvio za potrebe vlastite djelatnosti samo kada, kao prvo, odbijanje tog pristupa takve je prirode da uklanja svaku mogućnost tržišnog natjecanja konkurentnom poduzetniku koji traži pristup, kao drugo, to odbijanje ne može se objektivno opravdati i, kao treće, takav pristup nužan je za djelatnost konkurentskog poduzetnika, odnosno ne postoji stvarna ili moguća zamjena za tu infrastrukturu.

Suprotno tomu, **kada poduzetnik u vladajućem položaju odobri pristup svojoj infrastrukturi, ali taj pristup podvrgava nepoštenim uvjetima, ne primjenjuju se uvjeti koje je Sud naveo u presudi Bronner.** Naime, iako takva postupanja mogu predstavljati zlorabu jer mogu dovesti do proturizičnih učinaka na tržištima o kojima je riječ, ona se ne mogu izjednačiti s odbijanjem poduzetnika u vladajućem položaju da odobri pristup svojoj infrastrukturi jer tijelo nadležno za tržišno natjecanje neće moći obvezati poduzetnika u vladajućem položaju da odobri pristup svojoj infrastrukturi s obzirom na to da će taj pristup već biti odobren. **Mjere koje će se naložiti u takvom kontekstu stoga će manje zadirati u slobodu ugovaranja poduzetnika u vladajućem položaju i njegovo pravo vlasništva** nego obveza davanja pristupa vlastitoj infrastrukturi kada ju je pridržao za potrebe svoje djelatnosti.

S obzirom na regulatorni okvir Unije koji društvu ST nalaže odobravanje pristupa njegovoj lokalnoj petlji konkurentskim poduzetnicima, Sud podsjeća na to da taj slovački telekomunikacijski operator nije mogao i doista nije odbio odobriti pristup toj petlji. Suprotno tomu, društvo ST primjenom samostalnosti u odlučivanju koju ima u pogledu uvjeta takvog pristupa utvrdilo je pravila i uvjete pristupa koji se dovode u pitanje u spornoj odluci. Budući da ta pravila i uvjeti nisu odbijanje pristupa usporedivog s onim koji je bio predmet presude Bronner, **uvjeti koje je Sud utvrdio u tom slučaju u ovom se slučaju ne primjenjuju.** Suprotno argumentima koje ističu društva ST i DT, **Komisija dakle nije bila dužna dokazati nužnost pristupa lokalnoj petlji društva DT za ulazak konkurentskih operatora na tržište kako bi kao zlorabu vladajućeg položaja kvalificirala uvjete i pravila pristupa koji se dovode u pitanje.**

Budući da su i drugi žalbeni razlozi koje su istaknula društva ST i DT, a koji se, među ostalim, odnose na ocjenu praksi određivanja cijena društva ST koja je dovela do istiskivanja marži i na pripisivanje povrede društvu DT kao društvu majci, također odbijeni, **Sud je žalbe odbio u cijelosti.**

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda Sudu se može podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja. Žalba u načelu nema suspenzivan učinak. Ako je dopuštena i osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. Ako je u predmetu moguće presuditi, Sud ga može i sam riješiti. U suprotnome, predmet se vraća Općem sudu, koji je vezan odlukom Suda donesenom povodom žalbe.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

Cjelovit tekst presuda ([C-152/19 P](#) i [C-165/19 P](#)) objavljuje se na stranici CURIA na dan objave presuda.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293